

РЕШЕНИЕ

№ 4113

гр. София, 23.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.06.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **2958** по описа за **2020** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационно жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], срещу Решение от 27.01.2020 г., на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 112-и състав по нахд № 10222/2019 г., с което е потвърдено наказателно постановление (НП) №754 от 10.06.2019 г., издадено от началник на Митница „Столична“, с което на основание чл.238, ал.1, вр. чл.235, ал.1 от Закона за митниците (ЗМ) му е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.147, т.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент № 952/2013).

В касационната жалба за развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.1 и т. 2 от НПК. Касаторът поддържа, че не е извършил вмененото му административно нарушение, поради което районният съд неправилно е възприел фактическата обстановка. Излага подробно фактите във връзка с декларация за временно складиране (ДВС) № 19BG005100003212U2 от 16.01.2019 г., във връзка с която на 17.01.2019 г. била извършена проверка от служители на Митница „Столична“. Сочи, че в периода на извършване на проверката се е наложило

приемане на по-голямо количество стоки във временния склад на дружеството, което запълнило неговия физически капацитет. Това наложило преместване на стоките, описани в ДВС от 16.01.2019 г., в свободен склад и митнически склад тип А на дружеството, които били в непосредствена близост до временния склад. Това осъществявало състава на чл.147, т.3 от Регламент № 952/2013, стоките били налични, заприходени и фигурирали в складовата наличност на временния склад, т.е. не били отклонени от митнически надзор. Твърди се допуснато съществено процесуално нарушение поради необсъждане на свидетелските показания на св.Д.. Сочи наличие на маловажен случай по смисъла на чл.28 ЗАНН. Оспорва се компетентността на органите, съставили и издали АУАН и НП. Претендира се съдът да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено наказателното постановление.

Ответникът по касационна жалба Агенция „Митници“ - МРР Югозападна, оспорва жалбата чрез юрк. Я..

Представителят на СГП дава становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл. 63, ал.1 от ЗАНН, вр. чл.211, ал.1 АПК, от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

Със съдебно решение от 27.01.2020 г. по нахд № 10222/2019 г., СРС, НО, 112-и състав, е потвърдил НП №754 от 10.06.2019 г. на началник Митница „Столична“, с което на основание чл.238, ал.1, вр. чл.235, ал.1 ЗМ на [фирма] е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.147, т.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя М. М. Ч. и на свидетел на установяване на нарушението П. Л. П., както и на свидетел на [фирма] – Ц. И. Д.. Въз основа на тях е обосновал правен извод за законосъобразност на наложената имуществена санкция, при съставянето на АУАН и НП от компетентни органи и съобразно императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Приел е за доказано вмененото нарушение на чл.147, т.1 от Регламент № 952/2013, тъй като поставените под митнически контрол, със статут на временно складираны стоки, при проверката на 17.01.2019 г. не се намирили в съоръжението за временно складиране до приключване на митническите формалности по чл.149 от Регламент № 952/2013. Изложил е съображения за липса на предпоставките за приложение на чл.28 ЗАНН.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Съдът намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно поради неправилно приложение на материалния закон.

Касационната инстанция споделя извода на СРС, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП, не са допуснати съществени процесуални нарушения. Възприетите от СРС фактически обстоятелства относно съществуването на допуснатото нарушение по

чл.147, т.1 от Регламент № 952/2013 кореспондират със събраните по делото доказателства.

Въпреки, че не е пресъздал поотделно възпроизведените от тримата свидетели факти, въззивният съд не е допуснал твърдяното в касационната жалба процесуално нарушение поради тяхното необсъждане или превратно тълкуване. Обосновани са изводите на решаващия съд, че свидетелските показания са пълни, логични и последователни. Свидетелят на касатора Ц. И. Д. не установява обстоятелства, различни от изложените от митническите служители Ч. и П.. Тримата свидетели безпротиворечиво установяват, че част от стоките по ДВС № 19BG005100003212U2 от 16.01.2019 г., по позиция 2, декларирани като „кабели с конектори“ и място за съхранение – съоръжение за временно складиране № BG00510000040 с титуляр [фирма] при проверката от Ч. и П. на 17.01.2019 г. не били установени във временния склад. Показанията на св.Д. възпроизвеждат обясненията на лицето относно причините за наложилото се разместване на стоки, които обяснения са обсъдени в НП. Тримата свидетели безпротиворечиво установяват, че при проверка на 17.01.2019 г. част от стоката по ДВС № 19BG005100003212U2 от 16.01.2019 г. не се намирала във временния склад, а в свободен склад на дружеството. Последният бил с по-голяма площ, докато временният склад се намирал в една оградена част от него, така че, спорните стоки са намерени на 10 метра от временния склад. Св. Д. установява, че митническите органи не са уведомени за разместването на стоките. Касационната инстанция, в решаващия се състав, споделя доводите на касатора, че така установената фактическа обстановка изпълнява изискванията на чл. 147, т.3 от Регламент № 952/2013.

По силата на чл.147, т.1 от Регламент № 952/2013 стоки на временно складиране се съхраняват само в съоръжения за временно складиране в съответствие с член 148 или, когато е оправдано, на други места, посочени или одобрени от митническите органи. Съгласно чл.148, т.1 от Регламент № 952/2013 за операции в съоръжения за временно складиране се изисква разрешение от митническите органи. Такова разрешение не се изисква, когато оператор на съоръжение за временно складиране е самият митнически орган.

Нормите са императивни и вменяват ясни задължения за титулярите на съоръжения за временно складиране – 1. Стоките се съхраняват само в съоръжения за временно складиране (чл.147, т.1, предл.1 от Регламент № 952/2013); 2. Или, когато е оправдано, на други места, посочени или одобрени от митническите органи (чл.147, т.1, предл.2 от Регламент № 952/2013) и 3. За всички операции в съоръженията за временно складиране се изисква разрешение от митническите органи – такива разрешение в случая не е дадено, като оператор на съоръжението не е самият митнически орган.

Наказаното лице се позовава на нормата на чл.147, т.3 от Регламент № 952/2013, според която титулярят на разрешението по член 148 или лицето, съхраняващо стоките — когато стоките се съхраняват на различни от посочените или одобрените от митническите органи места, отговаря за всяко едно от следните:

а) да се гарантира, че стоките на временно складиране не се отклоняват от митнически надзор;

б) да бъдат изпълнени задълженията, произтичащи от съхраняването на стоки във временен склад.

Систематичното място на разпоредбата на чл.147, т.3 от Регламент № 952/2013 и

съвместното ѝ тълкуване с предходно цитираните норми на чл.147, т.1 и чл.148, т.1 от Регламент № 952/2013, навеждат на извод за законоуредено изключение от посочените императивни задължения на титуляра на ДВС. Безспорно, в случая дружеството се е отклонило от задължението си по чл.147, т.1 от Регламент № 952/2013 да съхранява стоките във временен склад, на място, посочено или одобрено от митнически органи и не притежава разрешение по чл.148, т.1 от Регламент № 952/2013. Т.е. то не е титуляр на разрешение по чл.148, т.1 от Регламент № 952/2013, каквато е първата хипотеза на чл.147, т.3 от Регламент № 952/2013, но то е лице, което съхранява стоките на различни от посочените или одобрени от митническите органи места, каквато е втората хипотеза на чл.147, т.3 от Регламент № 952/2013. В този случай, разпоредбата изисква от лицето:

- а) да гарантира, че стоките на временно складиране не се отклоняват от митнически надзор;
- б) да бъдат изпълнени задълженията, произтичащи от съхраняването на стоки във временен склад.

В случая, не е спорно, че дружеството отговоря и на тези две допълнителни изисквания. Стоките не са отклонени от митнически надзор, тъй като са били налични и открити от проверяващите в свободен склад на дружеството, намиращ се в непосредствена близост до временния склад. Същите счетоводно са отразени в материалната отчетност на временния склад и са гарантирани от предоставено от дружеството обезпечение. Съдът приема, че с това са изпълнени задълженията на наказаното лице, произтичащи от съхраняването на стоки във временен склад по смисъла на чл.147, т.3, б.„а“ и б.„б“ от Регламент № 952/2013. Осъществяването на състава на визираното изключение, даващо възможност на лицето да съхранява стоките на място, различно от посоченото от митническите органи, изключва извършването на нарушение по чл.147, т.1 от Регламент № 952/2013, а именно несъхраняване на стоките в склад за временно складиране.

По изложените съображения и като е достигнал до противни правни изводи районният съд е постановил обжалваното решение при неправилно приложение на материалния закон. Дължима е неговата отмяна на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63 ЗАНН, и на основание чл.222, ал.1 АПК е дължима отмяна на обжалваното НП. За пълнота на изложението съдът намира за неоснователно възражението на касатора срещу компетентността на издателите на АУАН и НП. Съгласно чл.230 ЗМ за всеки случай на нарушения на митническия режим се съставя акт от митническите органи. По силата на пар.1, т.9 от ДР на ЗМ „Митнически органи“ са длъжностните лица от митническите учреждения, които осъществяват митнически надзор и/или извършват контрол или дейност по разследване по реда на Наказателно-процесуалния кодекс. Видно от представени от наказващия орган заповед за изменение на служебно правоотношение № 2856/07.01.2019 г. на М. М. Ч. и връчена ѝ длъжностна характеристика същата заема длъжност „старши инспектор“ в отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“, сектор „Авиоконтрол“. Основната цел на длъжността е осъществяване на митнически надзор и контрол на стоки, като в т.10 на преките ѝ задължения по длъжностна характеристика се включва съставянето на АУАН. Ето защо, въззивният съд правилно е приел, че актосъставителят разполага с компетентност по чл.230 ЗМ.

Съгласно чл.231 ЗМ наказателните постановления се издават от директора на Агенция "Митници" или от определени от него длъжностни лица. По силата на представена

заповед № ЗАМ-42/32-8714 от 07.01.2019 г. на директора на АМ началниците на териториални отдели „Митническо разузнаване и разследване“ в Главна дирекция „МРР“ са упълномощени да издават НП по реда на Закона за митниците. Оспореното НП е издадено от началник отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ в Главна дирекция „МРР“, който разполага с компетентност за това.

При този изход на спора и на основание чл.63, ал.3 ЗАНН касаторът има право на разноски, но такива не се присъждат поради липсата на доказателства за сторени от него по делото разноски.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 от АПК, вр. с чл. 63, ал.1 от ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, XVIII Касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 27.01.2020 г., на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-и състав по нахд № 10222/2019 г. и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ наказателно постановление №754 от 10.06.2019 г., издадено от началник на Митница „Столична“, с което на [фирма], ЕИК[ЕИК], на основание чл.238, ал.1, вр. чл.235, ал.1 от Закона за митниците е наложено административно наказание – имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.147, т.1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза.

Решението е окончателно и на основание чл. 223 ГПК не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.